

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

7-8/ 2009

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 21

ÚVODNÍK

BOŽÍ RODINA

Mojžíš a Áron byli přivedeni zpět k faraonovi. Ten jim řekl: „Nuže, služte Hospodinu, svému Bohu. Kdo všechno má jít?“ Mojžíš odpověděl: „Půjdem se svou mládeží i se starci, půjdeme se svými syny i dcerami, se svým bratrem i skotem, neboť máme slavnost Hospodinu.“
2Moj 10, 8 – 9

Blíží se čas dovolených a prázdnin a tak by se slušelo napsat nějaký dovolenkový úvodník. Ale žádný mne nenapadá. Nebo vlastně možná ano. V době dovolené na sebe mají často členové rodiny více času. Užijí si jeden druhého. Pokud ale podceňovali obecnství během běžného roku, mohou si jít naopak na nervy a pohádat se. Bůh nás nestvořil v cyklu roku, ale týdne. Pokud nevěnujeme vztahům čas průběžně, tak to dovolená nedožene.

Nechci dnes psát o vztazích v tělesné rodině, přestože vztahy mezi manžely, rodiči a dětmi a sourozenci jsou důležité. Budu psát o rodině sboru. Naše vztahy se odehrávají i na této širší rovině. Ve sboru jsou manželské páry, staří lidé, děti a „singles“ (termín, který se pro tuto skupinu začal používat – mladí dospělí – mně nepřipadá moc český :-)). Jaké máme obecnství spolu napříč těmito skupinami? Nezapomínáme na staré členy sboru, kteří se už života sboru nemohou tolik účastnit? Jak se nám daří budovat vztah mezi dospívající a střední generací? Někdy si tyto dvě generace lezou na nervy, ale přesto patří k sobě. A co lidé, kteří jsou středního věku a nežijí v manželství? Jak se ve sboru cítí a jaké mají vztahy s dalšími lidmi?

Když Mojžíš vyváděl Izrael z Egypta, nabízel mu faraon, aby šli jen muži. Mojžíš to odmítá. Boží lid patří dohromady. Nemožnou nikoho vynechat. Ani staré ani mladé. Ani muže ani ženy. Jako by již předem vnímal to, co jednou napíše Pavel: „V Kristu není muž ani žena, otrok ani svobodný, Žid ani Řek...“ Patříme k sobě a nemůžeme na nikoho zapomenout. Přitom to, co Mojžíš chtěl, mohlo přinést těžkosti. Cestou po poušti mohli starci zdržovat (už nešli tak rychle) a děti dokonce rušit slavnost Hospodinu. Přesto chtěl vzít všechny. Já bych také nikde nezanechal svou manželku a děti. Mojžíš měl tento vztah nejen ke své přirozené tělesné rodině, ale k celému Božímu lidu.

Jan jde ještě dál. Ve svém prvním dopise 4, 19 – 20 zmiňuje naše vztahy a tvrdí, že na

vztazích k ostatním členům Boží rodiny se pozná vztah k Bohu. Tvrdí: „Kdo nemiluje svého bratra nemůže milovat Boha“. (To není napsáno proto, abychom posuzovali, zda někdo miluje nás, ale zda já miluji ostatní.)

Vztahy něco stojí. Investujeme do nich. Kdo není ochoten do vztahů investovat svůj čas, energii a emoce, bude postupně zjišťovat, že je sám. Bez ohledu na to, kolik lidí je kolem něho. Bolestně sami jsou často nikoli „singles“, ale lidi v nefunkčních rodinách.

Máme možnost pro obecnství během roku. Dovolená je zvláštní příležitost. A pro sbor je takovou mimořádnou příležitostí dovolená regionální. Možná bude méně pohodlná než ta, na kterou pojedeme sami. Musíme se přizpůsobit. Termínu i místu. Možná nejsou všichni členové našeho regionu lidé, s kterými si lidsky plně rozumíme. Máme ovšem úžasnou příležitost strávit čas společně. Proto vás povzbuzuji ke dvěma věcem.

Pokud jen trochu můžete, tak na ni jeďte. Stojí to za to.

Druhá věc je možná méně nápadná, ale stejně nebo ještě více důležitá. Budeme tam fakt všichni ve smyslu všech skupin? Manželské páry, staří lidé, děti, „singles“? A budou se tam všichni cítit dobře? Nebude nikdo přehlížen? Nebudou třeba preferováni rodiny s dětmi na úkor těch ostatních? Budou moci jet i staří lidé a svobodní?

Před lety byla na naší regionální dovolené na několik dnů tehdy nejstarší členka sboru. Bydlela už v domově důchodců daleko od Prahy a tak se s námi viděla po dlouhé době. Byla už hodně stará, na výlet s námi nevyrazila, v něčem s ní byla omezená i normální komunikace. Dopřít ji tam a postarat se o ní byla práce navíc. Několik měsíců po této dovolené odešla k Pánu. Byl jsem rád, že s námi mohla těch několik dnů být. Patří to k životu Boží rodiny stejně jako k životu mé tělesné rodiny patřilo to, že jsem byl doma u postele svého umírajícího tatínka. Protože takhle funguje rodina.

Přeji vám hezkou dovolenou a prázdniny. Přeji odpočinek, prohloubení vztahů, ochranu.

A přeji nám jako sboru, aby mezi námi nebyl nikdo, kdo bude sám, protože se pro něj nenajde místo. Ježíš totiž chodil za těmi, kteří byli osamoceni a tak by se mohlo stát, že by ty, kteří se uzavřeli v nějakém svém světě vztahů, minul.

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

*Milí čtenáři,
červen byl bohatý na různé události a setkání, ani se nám sem všechna nevešla. Z mnoha chceme připomenout např. setkání s našimi misionáři, které bylo na jednu stranu povzbudivé, na druhou stranu mě osobně hodně zklamalo nízkou návštěvou sboru. V neděli pak Jirka Dohnal kázal na celosboru, a tak si jeho osobitý projev mohlo užít více posluchačů. Tu samou sobotu, co tu byli misionáři, jsme se také odpoledne sešli jako „pamětníci“ předrevolučních Manin, tentokrát už v hojném počtu.*

Zprávy a foto z obou akcí najdete uvnitř!

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

*ZATÍMCO SI TI FIUŠTÍŠTÍ NAKLONOVALI GOLIÁŠE,
PŘIPRAVIL JSEM SI
TENHLE ŠIKOVNÝ POLOAUTOMATICKÝ PRAK.*

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC. - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Setkání s misionáři..... 2

Dny dobrých zpráv 3

Maniny konečně
v Bohnicích! 5

Vody bylo tak akorát 9

ZMĚNY VE SBOROVÉ KANCELÁŘI

Letošní rok dochází k několika změnám ve fungování a obsazení sborové kanceláře.

K 31.5. ukončila práci sekretářky Nanda Slobodová, která pracovala ve sboru na částečný úvazek. Děkuji jí za všechny čas a energii, kterou práci ve sboru věnovala. Do konkurzu na sekretářku/asistentku sboru se přihlásilo šest sester a na počátku června byla po prozkoušení praktických dovedností a modlitbách přijata na tuto funkci **Pavlína Králová z regionu Palmovka**. Pavlína nastoupí během srpna. Bude fungovat nejen jako sekretářka, ale částečně nahradí i práci účetní Jiřiny Homolkové, která bude na podzim nastupovat na mateřskou dovolenou. Část účetní agendy dále povede.

Telefon na pevnou linku do kanceláře i e-mail zůstávají v platnosti. Nové číslo mobilního telefonu zveřejníme po nástupu Pavlíny.

Připomínám potřebu modliteb za sborové pracovníky a to nejen za pastory, ale také za technické zaměstnance. Všichni jsou pro chod sboru důležití, a proto vás jako členy našeho sboru o tyto modlitby prosím.

Lubomír Ondráček

REKONSTRUKCE SBOROVÉ BUDOVY

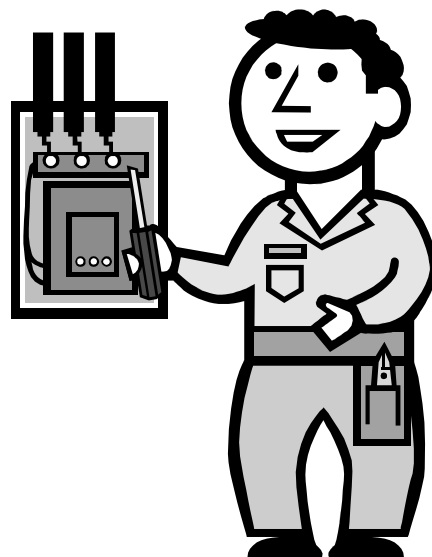
V květnu byly ukončeny stavební práce pod starou budovou. Během června byly osazeny okna a dveře, ale naneštěstí došlo k chybě dodavatelské firmy a většina oken byla vyrobena ve špatném rozměru a bylo nutno upravit stavební otvory a jedny dveře je nutné vyrobit znovu (zatím jsou osazeny provizorně ty špatně vyrobené). Počátkem června byly osazeny **zařizovací předměty na sociální zařízení** a následně probíhá **kompletace elektro**.

V současné době probíhají práce na zatlumení **zkušebny** a je snaha, aby zkušebna začala fungovat nejpozději od září, ale raději už v srpnu.

V červenci budou dokončeny malby a osazení dveří. V té době by už také měly být osazeny nové vstupní dveře a dokončeno odstraňování závad.

V červenci by také měla být postavena **druhá garáž**, kam přesuneme uskladněné věci ze sklepů pod sálem a následně budou vybourány staré příčky. Na podzim by měl být dokončen nový **mládežnický sál** (chceme v něm mít i **baptisterium**) a máme snahu, aby kolaudace byla provedena do konce tohoto roku.

Děkuji všem, kteří se za rekonstrukci modlíte, pomohli jste prakticky nebo radou

a děkuji také za všechny finanční příspěvky.

Těším se, až budeme moci nové prostory používat a mám naději, že to přispěje k dobrému fungování nejen chválicích týmů a mládeže.

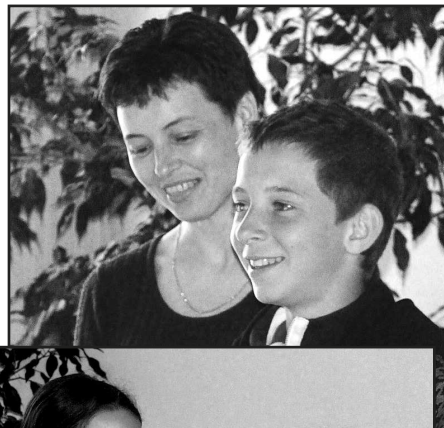
Lubomír Ondráček

SETKÁNÍ S NAŠIMI MISIONÁŘI

V sobotu 6. června dopoledne se velký sál rozezvučel netradičně chorvatskými chválami. Přijeli totiž manželé Dohnalovi a Pitzmosovi i se svými dětmi. Nejprve se o radostech a starostech na misijním poli sdíleli oba Jirkové, potom jejich ženy (Katka a Radka) a nakonec i děti. Vítek, Štěpánka, Tereza i Matyáš odpovídali na zvědavé otázky Jardy, Martina a dalších (mj. jestli se cítí být víc Čechy nebo Chorvaty). Jen Martinek nám toho moc neřekl (a vesele se smál). Po modlitbách a osobních rozhovorech jsme se přesunuli do knihovny, kde jsme v rozhovorech pokračovali u pizzy (i když takové jako v Rovinji nebyly :-)

tob

Dny dobrých zpráv - II. ročník

28.9. - 3.10. 2009

Před nedávkem jsem absolvoval rozhovor, který mne vyvedl z míry. Jeden člen našeho sboru mně popisoval rozhovor, který měl se sourozencem na svém regionu. Popisoval ho následně: Tak jsem vyprávěl XY o tom, jaké to bylo na Dnech dobrých zpráv a on mně řekl, že kdyby věděl, že se něco takového ve sboru koná, určitě by přišel a někoho pozval.

Myslel jsem si, jak se nám povedlo akci dobře propagovat, mluvit o ní na setkání služebníků, opakovaně oznamovat ve sboru i ve Sborovém dopise. Akce měla dokonce vlastní web. A teď je tu člověk, který o akci vůbec nevěděl. Poklesla mně brada i sebevědomí. Co jsme udělali špatně?

Abych řekl pravdu, nevím přesně. Vždy se dá o akci ještě více mluvit a udělat další propagaci. V zásadě si ale myslím, že jsme udělali, co se dalo. A těším se, že letos uděláme minimálně to samé a že se nám navíc podaří oslovit ještě více lidí, kteří Pána Ježíše dosud neznají.

Letošní Dny dobrých zpráv proběhnou opět na přelomu září a října. V září jim budou předcházet modlitební setkání, distribuce pozvánek a prodej lístků (opět budou k dispozici i permanentky). Těším se, že si užijeme kvalitní program, který povzbudí a pobaví nás, křesťany, a vzbudí zájem u našich dosud nevěřících spoluobčanů.

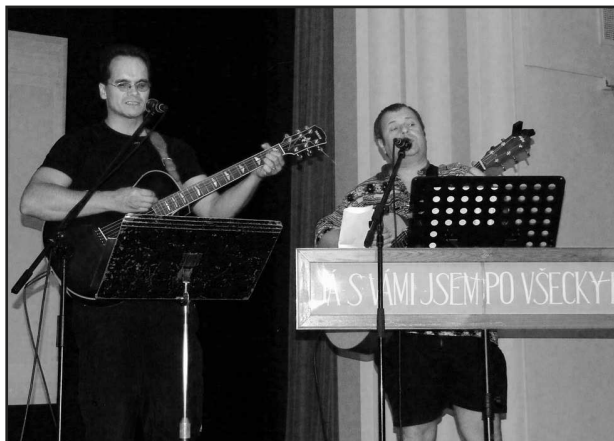
JAROSLAV SLOBODA, HLAVNÍ INICIÁTOR DDZ

Už přemýšlíš, koho pozveš? A už se modlíš? Pokud ne, tak prosím s obojím začni. A mám ještě jednu prosbu. Až budeš v neděli ve sboru, zeptej se svého souseda, jestli ví, co je to zkratka DDZ. Aby někdo zase nedopadl jako ten milý bratr z úvodu tohoto článku :-)

Lubomír Ondráček

Humorné skeče Frýdlantští dramatici http://jbf.cz/dramatici.html	Divadlo Talent Illusion	28.9. 2009	pondělí	19:00:00
Hiphop, breakdance Wessani www.wessani.com	Ortenovo náměstí	29.9. 2009	úterý	19:00:00
Divadlo Kairos II. www.kairos2.wz.cz	Salesiánské divadlo	30.9. 2009	středa	19:00:00
Oáza www.oazaweb.cz	Divadlo Talent Illusion	1.10. 2009	čtvrtek	19:00:00
Rock-hardcore Run(a)way www.myspace.com/runawaymyson	Salesiánské divadlo	2.10. 2009	pátek	19:00:00
Gospel Touch of Gospel www.tog.cz	Salesiánské divadlo	3.10. 2009	sobota	19:00:00

Maniny konečně v Bohnicích!

Před třídvaceti lety, tedy v době, kdy jsem ve sboru ČCE na Maninách uvěřil v Ježíše Krista jako osobního Zachránce a Pána, jsem na adresu maninského společenství občas slýchal škodolibé po-

dvou bratří a jedné sestry, kázání Dana Drápalu, promítání pamětnických fotografií a závěrečného požehnání, nám všem připomnělo, že jsme v počátcích své víry právě v tomhle společenství měli svůj duchovní domov.

známky. Od některých křesťanů: „...je to tak trochu divadlo...“, od nevěřících pak „...jsou zralí na cvokhaus v Bohnicích...“

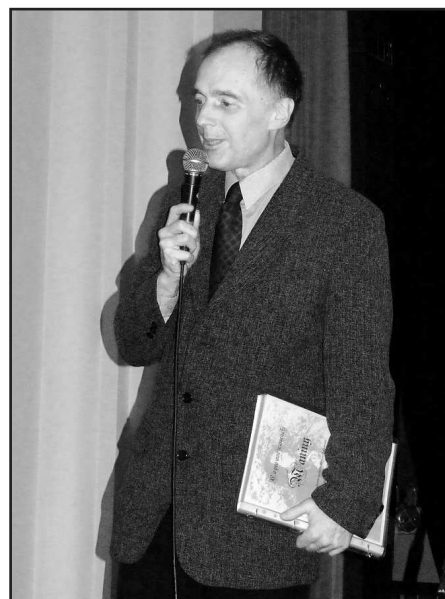
Zdá se, že vize některých škarohlídů se konečně naplnila, byť se značným zpožděním, a jinak, než by si tenkrát přáli. V sobotu 6. 6. se v divadle *Za plotem*, nacházejícím se v areálu psychiatrické léčebny v pražských Bohnicích, sešla parta bývalých „maniňáků“. To aby zavzpomínala na své začátky vztahu s Bohem a společně popřála Danu Drápalovi – duchovnímu otci a pastýři mnohých, k jeho životním kulatinám.

Ať už si dneska Maniny řadí, kdo chce a kam chce, jedno jim stejně nikdy neupře – stály na počátku období probuzení mezi mladými lidmi za komunistického režimu, ovlivnily jednu (a dnes ovlivňují již třetí) generaci křesťanů v naší zemi, byly průlomem

v objevování Božích darů milosti a smělého zvěstování evangelia lidem bez náboženských kořenů, a konečně daly vyrůst celé řadě kazatelů a duchovních pastýřů, kteří dodnes slouží v naší zemi i v zahraničí (jen na srazu tvořili nejméně desetinu z přítomných).

Za celou akci se patří poděkovat Evě Kadlecové a její andělské trpělivosti, se kterou dokázala tu ohromnou maninskou diasporu obelstít a motivovat ke společnému vzpomínání.

Za tehdejší odvahu – zejména pak tváří tvář STB a řadě ústrků ze strany komunistického režimu – patří díky Danu Drápalovi.

Jistě byl potěšen, jako mnozí z nás, když viděl „v šedinách svého života“ ovoce a výsledky úsilí, na jehož samém počátku stál sbor se sedmi modlícími se starými lidmi a

Danova ochota začít sloužit druhým tam, kde je. Díky samozřejmě patří všem „maniňákům“ tvořících onu úžasnou a neustále se proměňující partu plnou nadšení, milosti a lásky.

V posledku, i když ve skutečnosti na prvním místě, patří poděkování nás všech především Bohu, který se k nám všem ve své milosti sklonil a dotkl se i těch, kteří ho mnohdy ani nehledali...

Petr Pláňanský, pastýř CKS Nymburk

EVA EVĚ

První červnový víkend na Žertvách opět vypukla dámská jízda – pobyt Eva Evě. Zvány byly holky ve věku 13 až 16 let, které už se jednoho „evového“ pobytu zúčastnily. Většina z nich pozvání přijala a společně (ještě s jejich duchovními maminkami z minulého pobytu, hostem Kátou Naitovou a 138 nafukovacími balónky) jsme si užily skvělých 17 hodin plných povídání, her, biblických programů a chval. Hlavní téma, na které jsme se soustředily bylo „můžu si být jistá, že půjdu do nebe?“. Na závěr pobytu 7 z 9 holek řeklo, že jsou si spasením 100% jisté. Akce se konala pod záštitou všemohoucího Boha.

Při přípravě pobytu jsme se rozhodly, že dáme v sobotu odpoledne hodinu ticha, kdy každá z nás bude mít možnost být před Bohem, klást mu otázky nebo s ním jen tak odpočívat.

Když jsem v sobotu holkám říkala, že by bylo dobré 60 minut nemluvit nahlas a jen tak být s Bohem, skoro všechny se na mě tvářily jako na spadlou z višně. Hodinu?! Holky i duchovní maminky se rozešly do různých místností, aby měly co nevíce klidu a já jsem se usídlila v kuchyni – za mnou měly holky přijít, až skončí. Po pravdě řečeno, čekala jsem, že se dveře kuchyně rozletí za necelých 10 minut a kuchyně se bude plnit tak rychle, že se tam za chvíli nevejdeme. Když uplynulo 35 minut a nikde nikdo, už jsem skoro začala přemýšlet, jestli je všechno v pořádku a nikomu se nic nestalo... Být 35 minut v klidu a modlit se je pro většinu mládežníků těžko dosažitelný až nedosažitelný cíl. Nicméně minuty plynuly dál a dál a kdyby v kuchyni byla větev, už dávno na ní sedím. Abych to neprotahovala, holky se začaly trousit asi po třicet minutách a protože většině z nich těch 60 minut nestačilo, posunuly jsme další program, aby měl každý tolik času, kolik chtěl. Je sice pravda, že co jsem se

potom tak ptala, některá děvčata kus času využila k prospání, ale když jsem viděla do kuchyně přicházet ty rozzářené obličeje a slyšela vypravovat jak konkrétně některé holky slyšely Boží hlas, znovu jsem si uvědomila, jak krásné je cokoli, co Bůh vezme do svých rukou.

Johanka Dittichová

Jedna duchovní maminka, žena, která se tam holkám osobně věnovala, po pobytu řekla:

Líbí se mi, jak se Bůh přiznává k modlitbám za tento druh akce, kterou vnímám jako ojedinělou a velmi dobrou, hlavně když se občas opakuje..., To mě zpočátku ani nenapadlo, ale teď vidím, že to přínos pro holky určitě byl. Já osobně jsem Bohu vděčná, že jsme mohla být s holkami, které vidám častěji a mohly se tak ještě více prohloubit naše vztahy a důvěra, za což jsme v jejich věku samozřejmě moc ráda!!

Vnímám, že to je přesně to o čem mluvím Bible – aby starší ženy vyučovaly mladší..., je to dobře přizpůsobené věku a vymodlené..., díky za neviditelné modlící se maminky – to je moc důležité.

Jdu od sborové budovy směrem k tramvaji, s takovým zvláštním pocitem, jaký mívám po každém pobytu Eva Evě. Připadá mi to nějak dávno, ta chvíle, kdy jsem stejnou cestou přicházela, jako by mezi tím uplynulo víc času, než jen necelý den.

Měly jsme nabitý program od sobotního odpoledne do nedělního rána a opět mě překvapilo, že ač jsem sem přišla sloužit, též jsem tu hodně načerpala a Bůh se mnou jednal. Díky jedné části programu jsem si uvědomila, jak je ohromně cenné, že mám věřící rodiče, kteří mě odmala vodili do církve. Neměla bych se častěji zamyslet, za

co všechno, co беру samozřejmě, bych měla být Bohu vděčná? A večer, když měly holky skupinky, jsem měla chvíli času být sama s Bohem a mohla jsem si uvědomit, že něco v mém životě není tak, jak by mělo. Musela jsem se podívat na svůj život trochu z nadhledu a v slzách to vydat Bohu, čehož bych asi normálně nebyla schopná. Ale v průběhu našeho pobytu se za nás několik lidí modlilo, aby všechno šlo dobře a aby tu Bůh jednal, tak toto byl evidentně jeden z výsledků ☺. Určitě jich bylo ještě víc, ale na sobě jsem si uvědomila ještě jednu věc: Jak jsem tak šla na tramvaj (s vědomím, že

jsem zas trochu jiná, než když jsem tudy procházela včera) a probírala si v hlavě, co všechno jsme dělaly, udivilo mě, že ani nejsem zdaleka tak unavená, jak bych po tom všem čekala. Bůh mě nikdy nepřestane překvapovat. ☺

Marta Hrabcová

Po Eva Evě holky vyplňovaly krátký dotazníček. Můžete si přečíst odpovědi na otázku: **Co se ti tu líbilo nejvíc?**

- osobní zážitky s Bohem + s holkami
- vyznání hříchu někomu dospělému
- čas s Bohem o samotě, skupinky => osobní zážitky s Bohem
- hodně věcí
- hry, prima lidi, úžasné chvíle s Bohem, jídlo bylo taky prima
- hodně se mi líbily skupinky, chvály a humus (název jedné pomazánky, pozn. moje :-))
- skupinky, slovo, chvály
- Nejvíc se mi líbil příběh Káti Naitové, ten byl úplně strhující. Potom se mi líbila panelová diskuse a taky dost vtipná hra holení balónků. Jinak se mi tu líbilo všechno.

KAİROS II. - KAM PO PRÁZDNINÁCH?

Je to už delší dobu, co jsme ve Sborovém dopise psali o Divadelní společnosti Kairos II. Jelikož se blíží „divadelní prázdniny“, je to dobrá příležitost si o divadle popovídat, když se na něj naši čtenáři teď nemohou jít podívat. A koho jiného vyzpovídat, než vedoucího souboru Vlád'u Váchu.

Tak nějak vzniklo, že Ti otázky o divadle budu pokládat já, myslím, že by snad nemohl být připravenější a informovanější tazatel, víd'?
Takže nejprve k tomu, co jsme s divadlem letos zvládli.

Poslední měsíce jsme hodně žili Autobusem, v čem bylo pro Tebe osobně tohle představení výjimečné?

Je výjimečné v mnohém. Už jen ten fakt, že jsem scénář nepsal já, jen jsem s dramaturgyní (tu bys mohla znát ☺), která se výrazně podílela i na realizaci hry, mírně upravil scénář Marky Míkové, takže jsem až vlastně v průběhu zkoušek a prvních představení musel rozklíčovat, jak rozumím některým dialogům, scénám a podobně. Autobus jsme odehráli už několikrát a dá se říci, že představení se už docela „usadilo“, většina z nás si pamatuje texty a začínáme si hraní užívat. Z hereckého hlediska je to nová zkušenost, protože část z nás hraje po většinu hry v maskách, kterými se ne úplně dobře dýchá a člověk se pod maskou potí, mluvit se musí speciálně, aby bylo rozumět a nemůžeš vlastně vůbec používat mimiku obličeje, která jinak hraje docela výrazně.

S výrobou masek jsme si užili, co? Po premiéře jsme mnohým museli více proříznout pusinku, a to hodně pomohlo, přesto má ještě občas někdo pocit, že ne všemu dobře rozuměl. Víš kam mířím.

Je pravda, že některé masky kryjí i ústa a zvláště jedné postavě není moc rozumět, to ale podle mě vůbec nevadí, protože zrovna tahle postava je takovým škarohlídem, notorickým stěžovatelem a nespokojencem a mihne se na scéně jen po krátkou dobu a tak vlastně nevadí, že není rozumět všem slovům, protože o tom to taky trochu je: takovíhle lidé si stěžují vždy a na všechno a nikoho už vlastně ani nezajímá, co říkají.

Taky máme jednoho nového hostujícího herce, který byl angažován až v na čtvrtém představení...

Aha, myslíš asi toho živého králíka, který hraje v poslední scéně, kam vnáší atmosféru nebeského pokoje a harmonie. Jo, tak ten je opravdu skvělý a hlavně na každém představení jiný. Jen se mu podle majitele nesmí dávat jméno (takže ani není uveden v programu). Nečeká ho totiž stále jen herecká dráha...

No zas tolik se ten králík neobměňuje, po tom prvním divokém a gigantickém, nastoupil malinkatý přátelský chlupáč a jelikož projevily nesporný talent, za měsíc si svou roli zopáknul, a co jsem se tak doslechla, tak možná se z něj i stane stálý člen našeho ansámblu a svému krutému osudu tak unikne... což mi připomíná, že konečně máme hmatatelný důkaz o tom, že naše divadlo zachránilo někomu život. ☺ Když vynecháme pana Králíka, máš pocit, že se charakterů těch záporných postav zrcadlí v nás, pozemšťanech?

To určitě. C.S. Lewis svoje peklo koncipuje právě nikoli jako místo s kotli, čerty a ohněm, jak si ho mnozí lidé představují, ale jako místo, kde se naše špatné vlastnosti (lenost, sobectví, závist, pokrytectví, nenávisť, nespravedlnost atd.) znásobí a oddělují jednoho od druhého. A to je mnohem hroživější, než nějaké kotle s hříšníky. Navíc v našem divadle tuhle atmosféru umocňuje fakt dekadentní kakofonická hudba. Na tu jsem pyšný, míchal jsem jí sám z kousků nejružnějších skladeb, které jsem kdysi poslouchal.

Vím, poté, co jsem si jí dvakrát po sobě přehrála, už mám doma zakázáno jí pouštět nahlas :-)
Ale nejen režiruješ a mícháš hudbu, ale i hraješ. Poznáváš se ve své roli Umělce nebo je Ti vnitřně bližší jiná postava?

Uf, to je tedy otázka. Na jednu stranu doufám, že ne, protože jako jediná z postav dostane několik šancí v nebi zůstat, přesto... ale to bych asi moc prozrazoval. Na druhou stranu myslím, že i ve mně je kus Umělce, který „ve všem vidí své budoucí dílo“ a snaží se vnějším projevem zakrýt svou vnitřní nejistotu. Blízká je mi i postava Opilce, kterého jsem mimochodem taky moc chtěl hrát. Přes vnější hrubost a nespravedlnost, se kterou má odpověď na každou otázku, hledá dobro a lásku. Škoda, že se rozhodne vrátit do pekla – myslím, že není daleko od nebe. Možná, kdyby toho dlouhána potkal ještě jednou... Ale tak to myslím je: nikdo z nás neví, kolik šancí dostane, třeba tahle byla ta jediná a poslední.

Tak dost o Autobusu, ještě bys všechno vyzradil :-)
Minulý půlrok přece nebyl jen o Autobusu, tolika festivalů jsme se v jedné sezóně ještě neúčastnili...

No zase tak moc jich nebylo. S Autobusem jsme se přihlásili na soutěžní postupový festival Stodůlecký píseček, který tentokrát probíhal v KC Zahrada, protože KD Mlejn ve Stodůlkách je

v rekonstrukci. Na tomhle festivalu jsme hráli již podruhé, poprvé před dvěma lety s *Poselstvím z hlubin času*. Řeknu rovnou, že jsme neuspěli, nepostoupili jsme na celostátní přehlídku Šrámkův Písek. Přiznám se, že mě to trochu zklamalo, měl jsem za to, že bychom zrovna s touhle hrou mohli porotu zaujmout. Je z divadelního hlediska mnohem blíže tomu, jaký je dnes trend v amatérském divadle. Bylo ale vidět, že si nás porotci již zařadili do škatulky „náboženské komunity“ a i když *Autobus* je mnohovrstevnatý a rozhodně nijak nátlakový, divali se na hru s tímhle předporozuměním. Proto i třeba nebeské scény jim připadaly karikované, protože asi od nás očekávali nějakou svatou úctu k nebi. Předtím jsme hráli ještě na soutěžním festivalu Karlínská tříska *KLaP*. Ten jsme zvolili proto, že do prostor karlínského Spekttra by se *Autobus* nevešel. Ani tam jsme nepostoupili, to jsem upřímně řečeno ani nečekal. Už to, že tahle hra s poselstvím mohla na festivalu být, byl úspěch. Musel jsem si v sám v sobě ujasnit, proč vlastně na festivaly chodíme. Jednak proto, že je to příležitost oslovit část divadelnické veřejnosti hrami „o něčem“ (to byla jedna z věcí, které ocenila karlínská porota, že u většiny souborů musí hledat, o čem to bylo, ale u nás je to naprosto jasné). A pak taky jsem aspoň já osobně rád, když se můžu podívat na to, co a jak se hraje jinde, protože je to pro mě inspirací. Ale samo-

zřejmě jako autor a režisér a herec a principál a kdovícoještě mám i ambice na úspěch. Po těchto „nezdarech“ jsem si musel znova uvědomit, že divadlo chci dělat pro Ježíše a ne pro úspěch. Když úspěch přijde, bude to Jemu ke slávě. Ale poslední akce byla fakt balzámem. Hráli jsme *KLaP* na Freakfestu, kde já osobně jsem byl poprvé. Úžasná atmosféra, naprostá pohoda. Hráli jsme sice ve stanu, kde bylo od sluníčka a od světla šílené vedro a ne moc dobrá akustika, chyběla tma, protože všemi možnými dírami a dírkami se dovnit dralo světlo, ale hrálo se dobře, diváci byli výborní a máme dost dobré reakce. Je jednodušší hrát pro lidi, kteří něco chtějí vidět, než pro poroty, které za vším chtějí něco vidět...

Atmosféra na festivalech bývá skvělá, mám ten čas moc ráda a pokud to jde, snažím se vidět co nejvíc jiných souborů, protože jinak na to není moc čas a ani jak se o nich dovědět. A Freakfest? Ještě se mi v předsíni váli nevybalená taška jak jsem ji fakt pohodila, když jsem dorazila domů, takže dojmy mám velmi čerstvé. Co se týče podmínek ke hraní, tak teda... chrapot jsem si už přivezla a zvrkнутým kotníkem jsem to vylepšila večer předem, ale zrovna do KLaPu se to docela hodilo a diváci byli fakt skvělí, to jsem nečekala a ještě za jednu věc jsem moc vděčná, mohla jsem si uvědomit, že nás nic nezastaví ve službě pro Boha, nikdo z herců ani nepípl a dal do toho maximum, i když jsme se mohli po 5 minutách doslova ždímat. Myslím, že nás to zase jako tým dost stmelilo a mně to dalo novou chuť a energii do dalšího vymýšlení a hraní. Takže co nás čeká dál, prozrad', co je před námi a na co se diváci mohou těšit?

(PS: Víš co je fajn? Že jsi o chlup ukecanější než já, takže si nemusím dávat tak velký pozor, aby moje otázky nebyly delší než Tvoje odpovědi :D) Mým snem je zrealizovat... ale to nebudu prozrazovat, protože myslím, že na to ještě nepřišel čas. Takže letos to určitě nebude. Máme ale hned dvě nová představení. Jedno se jmenuje *Náhradní program* a je jen pro tři lidi (záměrně neříkám herce, ale víc prozrazovat nebudu). Je to taková moje reakce na neustálé nahánění davu herců a koordinování jejich volných časů, kdy jsem si řekl, že bych

chtěl udělat něco úplně jednoduchého. Je to z části improvizace, snad je to i legrace. Část toho jsme jako pokus uvedli na malém vzorku diváků před jedním představením, ale myslím, že to někdy zahrajem i jako samostatný kus. Pak jsme dostali objednávku z regionu Střed, abychom udělali nějakou krátkou vtipnou hru, která by se hrála v rámci bohoslužeb a na kterou by se dali dobře pozvat nevěřící hosté, takže i evangelizační. Napsal jsem scénář s pracovním názvem *Nádraží* a hned po prázdninách bychom to měli začít zkoušet. Bude to zase technicky nenáročná věc, která se dá hrát kdekoli a kde je jen málo herců. Uvidíme, jak nám to půjde a jaký to bude mít ohlas. Pokud příznivý, chtěl bych to nabídnout i ostatním regionům, mohli bychom jim tam udělat takovéhle divadelní evangelizační bohoslužby a taky bychom tím trochu představili naši práci.

Takže co se týče scény, kostýmů a rekvizit nenáročné, ale o to více postavené na textu, dialozích, reakcích. Na jednu stranu oddychové, ale vymyslet to nebude úplně snadné a pak třeba uzraje čas... No, myslím, že je před námi zase spousta práce, sbohem lenošivé léto... V uplynulém sezóně jsme hráli poměrně často, tím, že se střídali KLaP s *Autobusem*, vyráželi jsme i mimo Prahu a máme touhu jezdit víc a dál. Ale ať' děláme co děláme, neví se o nás a i Pražáci si někdy stěžují, že naše představení propásli, protože nevěděli, že hrajeme. Co s tím? Chtělo by to...

Manažera? Tak to si říkám už nějaký čas. My děláme pro propagaci asi maximum toho, co umíme. Plakáty se objevují ve Sborovém dopise (mimořádně díky za propagaci ☺), na celosboru jsou letáčky a promítají se pozvánky, na některých regionech taky, rozesíláme mailem pozvánky,

Určitě ho v tom nenecháme, máme i spoustu nápadů a tipů, jak mít propagaci efektivnější, jen už nemáme čas a energii to dotáhnout do konce. Třeba s tím hraním na území jednoho regionu, to jsi vymyslel skvěle.

No možná vymyslel, ale asi nedotáhl. Hrajeme zhruba jednou měsíčně, což není zas tak moc, takže si nemyslím, že by se již vyčerpal okruh potenciálních diváků. Ideální by bylo, aby si každé představení vzal pod patronát jeden z regionů, asi nejčastěji ten, na jehož území hrajeme a fakt se zaměřil na propagaci, aby se každý člen o představení dozvěděl a mohl na něj někoho pozvat. Takhle to funguje zatím asi jen na Severu, kde je propagace opravdu masivní. Mohli bychom třeba i na ten region přijít a předvést nějakou miniukázkou v rámci oznámení. Ale jinak jsem moc vděčný sboru za jeho podporu, mimo jiné i finanční, bez které bychom divadlo dělat nemohli. Vnímám Kairos jako sborovou službu, ne jako svoji aktivitu. Jen si myslím, že máme trochu rezervy v jejím využití ;-)

Protože od toho by měl být právě ten manažer. Takže upeču pekáč buchet a uděláme konkurz, jo?
Buchty mám rád! Můžu se přihlásit?

O buchtu jo, do konkurzu ne :-)
Ale nesmíš je sníst všechny, na něco přece musíme ty potencionální uchazeče nalákat!

No tak dobře. Tak už toho nechme. Mimochodem, vyhlašuji i soutěž: kdo pozná, kdo byl onou tazatelkou, napíše to do redakce SD a bude vylosován (předpokládám, že správných odpovědí bude hafo), má u ní buchtu a u mě dva volňásky na naše libovolné představení!

Fajn, jdu do toho. Děkuji za rozhovor, bylo mi potěšením :)

zve me lidi přes Facebook, máme svůj aktualizovaný web (www.kairos2.wz.cz). Přesto občas chodí lidé a ptají se, kde budeme zase hrát, protože to nezaregistrovali. Chtěli by nás vidět, ale prošvihli představení, které bylo kousek od jejich bydliště. No a holt na billboardy kolem silnic zatím asi nemáme. Takže by to chtělo mít někoho, kdo by se do toho pořádně obul, měl na to buňky, bavilo ho to a taky asi měl nějaké to know how. A my bychom se mohli plně věnovat tomu, co nám jde lépe, tedy hraní a přípravě nových her. Ono přiznám se, že mě je i tak trochu proti srsti nějak vehementně propagovat vlastně sám sebe (protože jsem s divadlem hodně spjatý), mnohem lepší by bylo, kdyby to dělal někdo jiný. Takže vyhlašuji výběrové řízení: manažeri, hlase se!

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Šarlatový a černý

V roce 1943 začínalo být jasné, že nacistická Třetí říše nebude trvat tisíc let. Vatikán, jehož neutralitu se Hitler neodvažoval porušit, se stával čím dále častěji útočištěm odbojářů a válečných zajatců.

Za napjaté situace nastupuje do funkce policejního velitele Říma plukovník Herbert Kappler (Christopher Plummer). Má za úkol, mimo jiné, najít a pozatýkat utěčence směřující do Vatikánu dříve, než tam dorazí. Pouští se i do likvidace a okrádání židovské komunity.

Přes dílčí „úspěchy“ se plukovník Kapplerovi nedaří zastavit hlavní proud utěčenců. Vyhlásí výjimečný stav. Nastává masové zatýkání. Proti nacistické hrubé síle ale stojí odbojová organizace, kterou řídí s nasazením vlastního života zapálený Boží služebník, Monsignore Hugh O'Flaherty (Gregory Peck). Diplomát, vatikánský právník a také amatérský boxer. Pro Kapplera se boj proti místnímu odboji dostává do osobní roviny a chytit O'Flahertyho je pro něj čím dál více otázkou osobní msty. Tomu se až do příchodu spojenců daří unikat rafinovaným nástrahám gestapa, pomáhat lidem v nouzi a nezapomínat na to, že posláním kněze je i naplňovat duchovní potřeby bližních.

Příběh dosahuje svého vrcholu v momentě, kdy německá armáda začíná před blížícími spojenci opouštět Řím. Kappler prehnout nechce, ale požádá O'Flahertyho, aby pomocí odbojové organizace dostal do neutrální země jeho rodinu. Mezi nacistickým plukovníkem a vatikánským knězem stojí ale desítky vražd jeho nejbližších přátel.

Film byl natočen podle skutečné události

v režii Jerry Londona roku 1983 jako televizní. Svým obsahem, kvalitou zpracování a silným vnitřním nábojem předčí většinu svých konkurentů z filmových plátén. Téma o síle odpuštění u diváků zabodovalo a na serveru ČSFD mu dali 82%. DVD vyšlo nedávno v edici Ráj DVD za 49 Kč.

Pavel Rosecký

Vody bylo tak akorát

Poslední červnovou neděli jsme se sešli odpoledne u Chalupů na zahradě při skvělé příležitosti: při křtech. Marie, Mírek, Maruška a Julie, to jsou ti, kteří potvrzovali svou smlouvu s Bohem křtem.

Bylo teplo, ale celý den se po obloze honily mraky a občas spadla i nějaká ta kapka. Ale díky Bohu, během těch asi dvou hodin to bylo opravdu jen pár kapek, a chvílemi i vykukovalo i sluníčko. A tak nakonec pořádně mokří zůstali jen ti čtyři, jejichž jména se symbolicky objevila na dortu „v knize života“ (z té Knihy života, která je u Božího trůnu, je už nikdo nevy-maže). Také jsme žehnali Davidkovi a pak samozřejmě i všem křtencům. Kéž by takhle pěkných odpolední bylo víc!

Tomáš Božovský

FEJETON

Kde se dobře chladí, tam se dobře daří

První věc, které jsem si na ní kdysi všiml, byly ladné tvary korunované několika nenápadnými doplňky. Nebylo nic, co by rušilo hluboký dojem z absolutní dokonalosti. Dokonalá, vysněná. Její předchůdkyně stála v přízemí našeho domu a pootevřenými horními dvířky jakoby dávala najevo svůj údiv nad tím, že ji chceme po osmnácti letech obětavé služby vystřídat. Mlčky sledovala příjezd sokyně. Stejně tak mlčky přijala ortel a nechala se odvézt tam, kam všechny takové jako ona patří. K ekologické likvidaci. Přítomnost nové lednice nás uváděla v úžas a vytržení, jaké zažívá malé dítě, když dostane oblíbenou hračku. Laskání očima, hlazení rukama. Projela na zadních kolečkách vstupními dveřmi, jako králové vracějící se z vítězné bitvy projíždějí vítězným obloukem. Ale jako cesty Páně jsou nevyzpytatelné, tak i cesty lednice přes náš byt jsou nesnadné a lemované

nečekanými překážkami. Úzký průjezd mezi rohem skříně a futrem dveří u koupelny. Částečně vestavěnou skříně posunout nelze, musí se částečně rozebrat. Po chvíli konečně zaujala místo v koutě naší kuchyně. Skromná pozice, náročný úkol. Tak tě tady vítáme! Ještě si tě trochu opucujeme a už nic nebude bránit naplnění tvého poslání.

Byly časy, kdy lednice v naší domácnosti neplnila jen funkci určenou výrobcem. Ještě za svobodna, krátce po zakoupení, mi u ní vyhořel kompresor. Znechucen tímto zrádným činem, jsem ji začal používat jako odkladistě na nářadí. Žlábky na vajíčka se skvěle hodily na drobné maticky a šroubečky. Drátěné police byly ideální k zavěšení šroubováků,

kleští a jiného nezbytného nářadí. Do přihrádky na zeleninu pasovala vrtačka. Tomuto udělala po svatbě přítrž až Pavla. Bez hlubšího porozumění pro mé kutilské potřeby mne donutila zjednat opravu a zcela tak zlikvidovala nejlepší úložiště nářadí, jaké jsem kdy měl.

Závěrem si dovoluji vyslovit jedno přání. Aby moje žena měla v naší nové lednici věrného a poctivého spolupracovníka při přípravě jak běžné kuchyně, tak i svých vyhlášených kulinářských specialit. A já tak neměl důvod tu naší dokonalou nádhuru používat k jiným účelům, než ke kterým byla vyrobena. Minimálně dalších osmnáct let.

Pavel Rosecký

- Výuka jazyka zábavnou a netradiční formou
- Práce ve studijních skupinkách podle úrovně AJ
- Příležitost konverzovat s rodilými mluvčími
- Zábavné hry a sporty
- Večerní křesťanské programy

Křesťanské společenství mládeže o.s. ve spolupráci s
Křesťanskou akademií mladých pořádají:

ENGLISH CAMP 2009 ; 18.7. - 24.7.

v penzionu „Vinoř“ v Horním Maršově (Krkonoše)

KONTAKT :

tel: 777 901 377 / e-mail: martinbenjaros@gmail.com

Informace: <http://mladezpraha.kaes.cz/englishcamp>

Hledám podnájem v samostatném pokoji do 5.000 Kč měsíčně v Praze a okolí.
Vojtěch Vostrý
tel: 721 803 253, e-mail: vostvo@seznam.cz

Křesťanské společenství mládeže, o.s. ve spolupráci s mládeží KS Praha pořádá pro 12-18 leté

TeenCamp '09

Jako každý den...

22.-28.
srpna
2009

Součástí Teen campu jsou kromě sportu, workshopů, tance a dalšího zajímavá biblická sdílení a vyučování, která nabízejí pohled na svět z trochu jiné perspektivy.

Křesťanské společenství mládeže je občanské sdružení pro práci s mládeží pracující ve spolupráci s Křesťanským společenstvím Praha. Mládež (dorost-porost-odrost) existuje již 12 let. První letní akci mládeže jsme pořádali v roce 1998, pod názvem Teen Camp od roku 2005.

Letošní

Teen Camp bude na Šumavě,

objekt můžeš vidět na <http://rekreacesumava.wz.cz>.

Začíná v sobotu odpoledne, společně pojedeme autobusem z Prahy - Smíchova, končí v pátek odpoledne tamtéž. Přesný čas srazu bude upřesněn mailem po přihlášení.

Cena pobytu je 2300 Kč, ale pozor! Pokud se přihlášíš do 30.6., platíš pouze 2100 Kč! Uzávěrka přihlašování je 18.8.!

Cenu uhrad převodem na č. účtu 186564276/0300, VS 6021021, jako SS udej své datum narození (DD/MM/RR). Budeš potřebovat i podepsané formuláře od lékaře a rodičů; formuláře pošleme přihlášeným mailem. Více informací o Teen Campu i o chystaných seminářích získáš na www.teencamp.dorost.info nebo 724 435 309 (Dita).

Přihláška

Jméno _____
Adresa (s PSČ) _____
Datum narození _____
Mobil _____
E-mail _____
Jméno a podpis zákonného zástupce _____

- ___ Odhalování pěveckých talentů
- ___ Tvořivé techniky pro každý den
- ___ Fit a s úsměvem
- ___ Jsme tu pro druhé
- ___ Mé ovce slyší můj hlas
- ___ Sportovní hry pro kluky
- ___ Prostor a krajina
- ___ Improve your English!

Očíslov dva dopolední workshopy (1 - preferuji, 2 - pokud nebude na prvním místě), které si závazně vybíráš. Změnu je možno nahlásit do 31.7. Kapacita WS je omezená! Přihlášku dej Mayovi, Torpasovi nebo Kamilovi nebo pošli na adresu Dita Frantíková, KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8, 180 00. Přihlášen jsi od doručení přihlášky a platby.

Obrázky (cc) Zanastardust, voxé-fx™, Erica Marshall @ Flickr

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

Červenec: sborové shromáždění není z důvodu konání Křesťanské konference

Neděle 2. 8. v 15:00, KD Ládví, metro C Ládví, Praha 8

Chválicí tým: Jirka Jelínek s týmem, káže: Lubomír Ondráček

6. 9. KD Ládví

Chválicí tým: Citová záležitost (Mirek Bálek)

4. 10. KD Ládví

Chválicí tým: MLASK (mládežnická kapela pod vedením Teda Whanga)

Setkání služebníků

soboty 19.9. a 28.11. 2009 v 9:00

Sborová modlitební

Pondělí 13.7., 3.8. a 31.8. v 18:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha

ČSOB, pobočka Praha 1,

Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- Kolektivní vedení
- Shromáždění během prázdnin se koná společně s regionem Východ
- Ne 16:00, Na Žertvách 23
- Počet členů: 29/18/21
- Vstup: Pavel a Marcela Ondrákovi s dětmi: Tereza, Eliška a Filip

SEVER

- Pastor: Tomáš Božovský
- Shromáždění během prázdnin společně s reg. Palmovka
- Ne 10:00, Na Žertvách 23
- Počet členů: 112/26/51
- Zemřela: Květa Mimráčková
- Svatba: Jan Hadrávek a Michaela Kabelová

ZÁPAD

- Kolektivní vedení
- Shromáždění během prázdnin se koná společně s regionem Východ
- Ne 16:00, Na Žertvách 23
- Počet členů: 56/18/26

JIHOVÝCHOD

- Pastor: Zdeněk Rašovský
- Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod A), Modletická 1401, Praha 4
- Počet členů: 45/2/27

STŘED

- Vedením pověřen: Mirek Hoblík
- Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- Počet členů: 85/21/51
- Výstup: Luboš Hambálek

PALMOVKA

- Pastor: Martin Čunek
- Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
- Počet členů: 78/15/27

VÝCHOD

- Pastor: Otakar Kunzmann
- Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
- Počet členů: 80/11/20
- Výstup: Roman Čeleda, Jurij Kaliničenko

JIH

- Pastor: Miloš Poborský
- Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- 12.7. se shromáždění nekoná z důvodu regionální dovolené
- Modlitební chvíle: Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- Počet členů: 41/3/18

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,

724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 6. září 2009.**

